Recensie: A Symphonic Christmas ****1/2

Stadsschouwburg Antwerpen
dinsdag 23 december 2025

foto © Bert Hertogs

Recensie:

De kersttijd is dé periode bij uitstek om je onder te dompelen in gezelligheid en nostalgie. Spontaan komen beelden op van kerstzangers die verkleed in Victoriaanse kledij door besneeuwde straten van deur tot deur trekken om met hun liederen wat vrolijkheid te verspreiden in deze tijd van het jaar. En dat is ook exact wat 'A Symphonic Christmas' doet: via muziek de vreugde van Kerst delen met het publiek. Het symfonische orkest La Passione onder leiding van dirigent Paul Dinneweth mocht in de Stadsschouwburg van Antwerpen het publiek vergasten op de magische muziek van o.a. John Williams, Antonio Vivaldi, Richard Strauss, Giacomo Puccini en Charles Chaplin. Het kon daarbij rekenen op de vocale steun van het 64-koppige oratoriumkoor deCHORALE en solisten Lisa Mostin, Stefan Cifolelli en Nordin De Moor. Om de sfeer van Kerstmis helemaal te vatten, speelden acteurs Jos Dom en Corneel Koninckx tussen de liedjes door scènes die de solisten introduceerden en de intentie van deze periode van het jaar accentueerde. Kortom: mocht je nog niet al te kerstig zijn bij de start van het concert, dan was je helemaal klaar voor de feestdagen tegen de slotnoot.

We hadden het in onze inleiding al over dat clichébeeld van de kerstzangers dat onlosmakelijk verbonden is met de periode van Kerstmis. En het is exact dit beeld dat door het openingsnummer van 'A Symphonic Christmas' werd uitgebeeld. Terwijl het orkest La Passione de heerlijke muziek van John Williams speelde uit de film 'Home Alone', zong deCHORALE het publiek een 'Merry Christmas' toe. De scène had zo uit een boek van Charles Dickens kunnen komen. Er was geen twijfel mogelijk: we zaten in een kerstconcert.
De laatste noot moest haar echo nog horen uitdoven of Santa (Jos Dom) en Rudolf (Corneel Koninckx) kwamen al op de scène om de boel op te ruimen. Santa was de kerstman van dienst die zich luidop afvroeg waar de magie van Kerstmis is gebleven. Het draait tegenwoordig om uiterlijke glitter en glamour, maar het hart ontbreekt. Tot overmaat van ramp werd Santa via een onpersoonlijke brief door het hoger management op de hoogte gebracht dat hij volgend seizoen niet terug hoeft te komen: hij wordt vervangen door een digitale kerstman. Geen nieuws om vrolijk van te worden.
Tijd voor het orkest om 'Serenade' van Franz Schubert in te zetten. De strijkers waren verantwoordelijk voor een sombere, triestige sfeer tijdens de start van het nummer. Af en toe zorgden de harp en dwarsfluit voor een heel klein beetje vrolijkheid, maar het was toch vooral de ingetogenheid die doorklonk. De celliste mocht tijdens dit stuk de boventoon voeren en gaf het geheel een mooi, sereen tintje. Voor het volgende nummer werd de fakkel doorgegeven aan de viool die een geweldige solo kreeg in het toepasselijke 'Winter' uit de 'Vier Seizoenen' van Vivaldi. We gleden spontaan naar het puntje van onze stoel om nog beter te zien met

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

welk een snelheid de strijkstok zich over de snaren van de viool bewoog. De virtuositeit was heerlijk en de klank een streling voor het oor. Het is toch geweldig dat muziek uit 1723 nu ruim 300 jaar later nog altijd kan ontroeren.

Waar in 'Winter' de viool heel hard sprak, zweeg ze bij Nordin De Moor. Als levend standbeeld van Charlie Chaplin stond hij op zijn doos met een kartonnen instrument in zijn hand toen Santa naast hem op een bankje kwam zitten. Naar jaarlijkse gewoonte stond hij te wachten op de geliefde die niet komt opdagen. Santa nodigde hem uit om te zingen. "Zingen? Met mijn stem? Wie wil dat horen?", antwoordde Nordin. Wel: wij wilden dat horen! En aan de reactie van het publiek te horen, waren we niet alleen.

Nordin De Moor bracht 'Smile' van Charie Chaplin dat voor de gelegenheid door Nicolas De Cock was gearrangeerd voor La Passione. Als een volleerd crooner zong hij het publiek de glimlach op de lippen om te eindigen op een heerlijke eindnoot die als kers op de taart nog netjes werd aangehouden. Nordin kreeg naar het slot toe ook enkele typische trekjes van Chaplins arme zwerver. Maar helemaal in zijn element was Nordin De Moor wanneer hij in de huid van Tevje kroop en het vrolijke 'If I Were A Rich Man' uit 'Fiddler On The Roof' bracht. De dragende kracht van zijn stem kwam helemaal tot zijn recht en hij speelde zijn rol met overtuiging. Het publiek ging helemaal mee op in de vrolijkheid van het moment. En ook dat is een belangrijk deel van de ware geest van Kerstmis: vreugde verspreiden onder de mensen.

Wat dat betreft gaat onze oprechte dank uit naar tenor Stefan Cifolelli. Hij trakteerde ons in deze editie van 'A Symphonic Christmas' op een van onze favoriete opera-aria's: 'Che Gelida Manina' uit 'La Bohème' van Giacomo Puccini. Het is voor ons geen 'guilty pleasure', maar 'pure pleasure'. Het enige probleem was dan dat Stefan Cifolelli plots hele grote schoenen kreeg om te vullen: we zijn immers opgegroeid met de versie van Pavarotti. Maar man, man, man … hoe heerlijk was het om Stefan Cifolelli deze aria te horen zingen. Het bracht ons helemaal in verroering: de kracht, het gevoel, de controle, de volheid van zijn stem, … Het werd een moment van puur genot én emotie.

En het feest kon niet op, want ook sopraan Lisa Mostin bracht een aria uit deze heerlijke opera. Nu hoeft Lisa ons al lang niet meer te overtuigen van haar geweldig mooie stem, maar ze deed het wel. Hoe kan er zoveel klank uit zo'n klein lijf komen? Wat een power, wat een emotie en vooral ook wat een hoogte. Lisa leverde opnieuw het bewijs dat de menselijke stem het mooiste en meest veelzijdige instrument is dat er bestaat en ze deed dat met veel overtuiging. Als bonusje zong ze samen met Corneel Koninckx nog 'Jesu, Allerliefste Kind'. Het nummer als traditioneel bestempelen, is nog een understatement. Maar de klank van Lisa Mostin, Corneel Koninckx en het voltallige koor deCHORALE was absoluut de klank van Kerstmis. Ze werden op de piano begeleid door Anastasia Kenner.

Zij kreeg vervolgens haar eigen momentje in het spotlicht en mocht met heel sierlijke bewegingen 'Bagatelles III' van Valentin Silvestrov brengen. Nu Anastasia Kenner toch vooraan op het podium achter de vleugel zat, mocht ze ook de finale inzetten. De verschillende solisten maakten één voor één opnieuw hun opwachting in een mix van typische kerstliedjes die door Nicolas De Cock keurig in een grote medley gearrangeerd waren. Zoals de Engelsen het zeggen: "You've got to end on a high note." Voor de letterlijke interpretatie van deze uitspraak zorgde Lisa Mostin.

We kunnen al gaan uitkijken naar het concert van volgend jaar. Alleen vieren we dan geen Kerstmis, maar nieuwjaar met 'A Symphonic NEW YEAR!' op 30 december 2026 in de Stadsschouwburg van Antwerpen.

< Sascha Siereveld >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.